

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 8

Utgitt 18 februar

1933

Skrivelse fra Handelsdepartementet.

9 febr.

I medhold av §§ 24 og 37 i lov om handelsnæring av 21 juni 1929 stadfester departementet herved som gjeldende inntil videre det av Narvik bystyre i møte 19 desember sistleden vedtatte forslag til torvvedtekter for Narvik — sålydende:

§ 1. Torvhandelen skal foregå i byens torvhall.

Formannskapet kan bestemme at plassen foran denne eller andre offentlige plasser kan benyttes til torvhandel. I så fall bestemmes samtidig hvilken handel kan drives på hvert av disse steder og til hvilke tider. Når ikke annet uttrykkelig er bestemt, foregår torvhandelen fra kl. 8 til kl. 19.

§ 2. Adgang til torvhallen eller andre steder hvor torvhandel måtte bli tillatt har:

A. Mot en avgift av kr. 1,00 pr. dag uten bord — innen- og utenbys personer til salg av ville blomster, urter og bær, sådanne egne frembringelser av jakt, fiskeri, havebruk, landbruk og skogbruk som er frihandelsvare, samt egne frembringelser av husflid.

Vedkommende produsent kan enten selv eller ved en fullmektig optre som selger, men ikke fra mer enn en plass eller vogn.

Såfremt vedkommende fullmektig gjør sig næring av å optre som sådan, skal han svare avgift efter post B.

B. Mot en avgift som formannskapet bestemmer — mellomhandlere og andre næringsdrivende som ikke inngår under post A, under forutsetning av at de har salgsrett i medhold av handelsloven. Handel må kun finne sted efterat bevilling til torvhandel er utferdiget av torvutvalget.

§ 3. Produsenter som selger selv eller ved medlemmer av sin husstand, skal i torvhallen anvises plass, adskilt fra de andre torvhandlere. Produsentene skal ha fortrinnsrett ved fordelingen når det må konkurreres om plassen i torvhallen.

All handel med kjøtt i torvhallen skal, når ikke torvutvalget i særlige tilfelle anderledes bestemmer, foregå i hallens annen etasje.

9 febr. § 4. Det opnevnte torvutvalg treffer nærmere bestemmelser om ordningen av salget i torvhallen og innkrever fastsatte avgifter.

§ 5. Smør, ost og røket laks må ikke opstykkkes på torvet, men selges i de deler hvori de er torvført.

§ 6. Enhver som ønsker torvplass er forpliktet til å gi torvopsynet alle forlangte opplysninger om varene som forhandles.

§ 7. Ingen må drive torvhandel med andre varer på andre steder og til andre tider enn til enhver tid fastsatt.

§ 8. Alle torvhandlere er pliktige til å rette sig efter torvutvalgets anordning og de til enhver tid gjeldende forskrifter. De kan bortvises fra torvet hvis gjeldende bestemmelser eller torvutvalgets eller vaktmesterens pålegg ikke etterkommes og hvis den fastsatte avgift ikke betales.

§ 9. Denne vedtekt trer i kraft straks etterat den er stadfestet. Samtidig opheves bestemmelsene i politivedtektenes, kapitel 6.

10 febr. **Skrivelse fra Justisdepartementet.**

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 19 august 1932, jfr. lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, har Justisdepartementet stadfestet en av herredstyret i Åsnes, Hedmark fylke, i møte 31 oktober 1932 vedtatt beslutning om forandring av § 7 i politivedtekten for herredet, hvorefter denne bestemmelse skal lyde således:

«Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapelig eller underholdende art må ikke holdes uten tillatelse av politiet, dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller medlemmene av forening eller annen lignende sammenslutning.»

10 febr. **Skrivelse fra Justisdepartementet.**

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 19 august 1932, jfr. lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, har Justisdepartementet stadfestet en av herredstyret i Hemne, Sør-Trøndelag fylke, i møte 30 januar 1933 vedtatt beslutning om forandring av politivedtekten § 11, hvorefter denne skal lyde således:

«Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapelig eller underholdende art må ikke holdes uten politiets tillatelse, dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmene av en forening eller lignende sammenslutning.»

Skrivelse fra Justisdepartementet.

15 febr.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 19 august 1932, jfr. lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, har Justisdepartementet stadfestet en av herredstyret i Gildeskål, Nordland fylke, i møte 2 november 1932 vedtatt beslutning om forandring av § 8 i politivedtekten for herredet, hvorefter denne bestemmelse skal lyde således:

«Sammenkomster med dans må ikke holdes uten politiets tillatelse, dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmene av en forening eller lignende sammenslutning.»

Skrivelse fra Justisdepartementet.

15 febr.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 19 august 1932, jfr. lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, har Justisdepartementet stadfestet en av herredstyret i Hadsel, Nordland fylke, i møte 25 januar 1933 vedtatt beslutning om forandring av § 13 i politivedtekten for herredet, hvorefter denne bestemmelse skal lyde således:

«Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapielig eller underholdende art må ikke holdes uten politiets tillatelse, dersom der er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmene av en forening eller lignende sammenslutning.

Politiet kan når som helst påby at sammenkomsten skal opphøre såfremt noget finner sted som forstyrrer den offentlige fred og orden.»

Kongelig resolusjon.

16 febr.

Den civile og geistlige inndelingsgrense mellom Hamarøy herred, sogn, prestegjeld og lensmannsdistrikt og Nordfold herred og sogn, Folda prestegjeld og lensmannsdistrikt i Nordland fylke skal gå efter en linje, som er beskrevet således:

«Grensen mellom Nordfold og Hamarøy herreder (sogn) begynner på toppen 750 sønnenfor Skranstادتind og går sydover og sydøstover efter vannskillet mellom Lille Balkjosen og Straumfjorden, passerende Sendvikfjellet og Gangskaret til Gangskartind. Herfra går den retlinjet sydover og nedover fjellsiden til Lommervatnet, hvis østre del den gjennomskjærer med sydøstlig retning, går sydøstover op på den lille ås vest Storstveidet gård, tar atter sydlig hovedretning og går efter vannskillet til Trollfjell.

Herfra til skaret 923 mellom Kalvtind og Slåttilfjell følger grensen — på en kortere strekning nær — vannskillet

16 febr. mellom Storvatnet i nord og Nordfolla og Hopvatnet i syd. Fra Trollfjell går grensen sydøstover til Hopfjellet, hvor den bøier i nordøst og går over Sandtind, Benken, Stordals-tind 1095, sønnenom vann 656 til Kalvtinds søndre topp. Her tar den nordlig retning og følger Kalvtinds rygg til foran-nevnte skar 923, hvor den bøier i sydøst følgende Skilelva til Markvatnet, som den gjennomskjærer med nordøstlig og derpå med sydøstlig retning.

Fra Markvatnets sydøstside følger grensen vannets til-løp fra dalen nordvest det lille tjern nord høide 724 i Vester-fjella, går videre med sydøstlig retning op på fjellryggen og derpå syd- og sydvestover til Meraftesfjell.

Herfra til Raskacokka følger grensen vannskillet mellom Mørsvikfjorden i syd og Sagfjorden (Sagelva) i nord.

Fra Meraftesfjell går grensen med sydvestlig retning til Durmålstind 989, bøier her mot sydøst, følger fjelleggen til Sørkvantind og videre nedover dennes østre rygg til Tenn-vatskollen, hvor den bøier mot nordøst og går til toppen av Sjettevatsfjell.

Her bøier grensen atter mot sydøst og følger fjellryggen over Sjuendvatsfjell til Sjuendvatstind, hvor den tar sydvest-lig retning og går efter fjelleggen til østre hjørne av Dur-målstind 887.

Den går derpå med sydøstlig retning ned over fjellsiden, over vannskillet mellom Sildhopvatnet og Sildhopskaret til toppen 710 på den lange, smale rygg på nevnte skars syd-østside, tar så nordøstlig retning følgende ryggen til dens høieste punkt Duortavarre, 933 m.o.h. Herfra går den et kort stykke med sydøstlig retning til toppen 754 på den lave lille rygg i dalen sydvest Slunkajavrre, følger ryggen et par km sydvestover går så med østlig og derpå med nordøstlig ret-ning efter vannskillet til den topp på Raskavarre som ligger rett syd for vestre ende av det lille vann 623 vestenfor Hierggegebjavras.

Grensen bøier her mot sydøst og går et kort stykke ned-over breen, bøier i sydvest og følger fjellryggen som danner vannskillet mellom Sildhopvatnets elv i vest og Gjerdalselva i øst til toppen 903 nordvest for Gjerdalsvatnet, hvor grensen mellom Hamarøy og Sørfold støter til, og hvor grensen mellom Nordfold og Sørfold begynner.

Lengde 61 km.»

16 febr. Kongelig resolusjon.

1. I henhold til lov om statskontroll med skibes sjødyk-tighet av 9 juni 1903 med tilleggslov av 21 august 1914

§ 42 utferdiges forskrifter om radioanlegg 16 febr.
og radiotjeneste i skib av hensyn til sikkerheten til sjøs, overensstemmende med et fremlagt utkast.

2. Disse forskrifter trer i kraft straks. De gjelder for passasjerskib fra den tid skibet i løpet av 1933 gjennomgår sin årlige besiktelse for passasjercertifikat og må for lasteskib være etterkommet innen utgangen av året 1933.
3. Bestemmelsene om trådløs telegraf i § 18 i de ved kongelig resolusjon av 27 august 1909 fastsatte forskrifter om beregning av passasjerantall m. v. ophører å gjelde for det enkelte skib så snart de i punkt 1 omhandlede forskrifter er gjort gjeldende for skibet.

De i post 1 omhandlede forskrifter er sålydende:

§ 1. *Definisjoner.*

I disse forskrifter forstås ved:

- 1) Overenskomsten: den overenskomst om sikkerhet for menneskeliv til sjøs som blev undertegnet i London 31 mai 1929.
- 2) Internasjonal reise: en reise fra et land som omfattes av overenskomsten til en havn utenfor dette land eller omvendt. I samme øiemed er enhver koloni, ethvert oversjøisk territorium, protektorat eller territorium under overhøihet eller mandat å betrakte som et særlig land.
- 3) Passasjerskib: et skib som i henhold til lov om statskontroll med skibes sjødyktighet skal være forsynt med passasjercertifikat.
- 4) Lasteskib: ethvert skib som ikke er passasjerskib.
- 5) Autoalarm: en automatisk alarmmottager som tilfredsstiller bestemmelsene i artikkel 19 § 21 i det almindelige reglement som er tilknyttet den internasjonale radiotelegrafkonvensjon av 1927.
- 6) Kvalifisert telegrafist: en person som innehar sertifikat overensstemmende med bestemmelsene i det almindelige reglement som er tilknyttet den gjeldende internasjonale radiotelegrafkonvensjon.
- 7) Certifisert lyttevakt: enhver person som innehar en lyttevakts sertifikat utstedt av Telegrafstyret.

16 febr.

§ 2. *Installasjon av radiotelegraf.*

Ethvert passasjerskib uansett størrelse og ethvert lasteskib på 1600 tonn brutto og derover som anvendes på internasjonale reiser skal, medmindre det er fritatt derfor i henhold til § 3, være utstyrt med en radiotelegrafstasjon som tilfredsstiller bestemmelsene i § 7.

Foruten bestemmelsene i disse forskrifter skal radiostasjonen opfylle de vilkår for anlegg og drift av radiostasjoner ombord i norske skib som inneholdes i det konsesjonsdokument som av Telegrafstyret utferdiges for stasjonen.

§ 3. *Undtagelser.*

1. Lasteskib på under 2000 tonn brutto er inntil 1 januar 1938 fritatt for å ha radiostasjon ombord.
2. Sjøfartskontoret kan, hvis det anser ruten og forholdene under reisen for å være sådanne at en radiotelegrafstasjon må anses som urimelig eller unødvendig, fritta følgende skib fra bestemmelsene i § 2:
 - a) Passasjerskib som under reisen ikke fjerner sig mer enn 20 nautiske mil fra nærmeste land, eller som ikke tilbakelegger mer enn 200 nautiske mil i åpen sjø mellom to på hinannen følgende havner.
 - b) Passasjerskib som gjør reiser utelukkende innenfor de avgrensede områder som er spesifisert i bilag I til disse forskrifter.
 - c) Lasteskib som under reisen ikke fjerner sig mer enn 150 nautiske mil fra nærmeste land.
3. Sjøfartskontoret kan dessuten undta skib som inngår under følgende klasser:
 - a) Lektene på slep og eksisterende seilskib (med eksisterende seilskib forståes seilskib hvis kjøl er lagt før 1 juli 1931).
 - b) Skib av primitiv bygning som det praktisk talt er umulig å forsyne med radiotelegrafstasjon.
 - c) Skib som ikke i almindelighet anvendes på internasjonale reiser, men som under særegne omstendigheter benyttes på en enkelt reise av denne art.
4. Et skib som ikke ved begynnelsen av sin reise er underkastet bestemmelsene om radiostasjon, kommer ikke inn under disse bestemmelser på grunn av at det som følge av hårdt vær eller noget annet tilfelle av «force majeure» må avvike fra den påtenkte reise.

§ 4. *Radiopeileapparat.*

16 febr.

Ethvert passasjerskib på 5000 tonn brutto og derover skal senest 1 januar 1935 være utstyrt med et av Telegrafstyret godkjent radiopeileapparat (radiokompass).

§ 5. *Radio i redningsbåter.*

Den radiotelegrafstasjon som redningsbåter med motor skal være utstyrt med i henhold til overenskomstens regel XXXVI,2, må bestå av en sende- og mottagerstasjon. Senderen skal gi minst 10 meter-ampère i antennen og antennens høide skal være minst 7 meter over vannlinjen.

§ 6. *Vakthold.*

1. Ethvert skib som overensstemmende med bestemmelsene i § 2 skal være utstyrt med radiotelegrafstasjon, skal av hensyn til sikkerheten ha ombord minst en kvalifisert telegrafist.
2. Er der ikke auto-alarm ombord, skal der, mens skibet er i sjøen, holdes vakt ved hjelp av en kvalifisert telegrafist eller sertifisert lyttevakt:
 - a) på skib under 3000 tonn brutto efter førerens bestemmelse, dog i minst $1\frac{1}{2}$ time pr. døgn (3 halvtimer fordelt på døgnet 24 timer);
 - b) på passasjerskib på 3000 tonn brutto og derover stadig vakt;
 - c) på lasteskib fra 3000 til 5500 tonn brutto, begge innbefattet, i minst 8 timer pr. døgn;
 - d) på lasteskib over 5500 tonn brutto stadig vakt.
3. Sjøfartskontoret er bemyndiget til inntil 1 januar 1934 å fritta passasjerskib fra 3000 til 5500 tonn brutto, begge inklusive, og lasteskib over 5500 tonn brutto, fra bestemmelsen om stadig vakthold, forutsatt at der i dette tidsrum holdes vakt i minst 8 timer pr. døgn.

Videre kan Sjøfartskontoret inntil 1 januar 1935 fritta lasteskib fra 5500 til 8000 tonn brutto fra bestemmelsen om stadig vakthold, forutsatt at der i dette tidsrum holdes vakt i minst 16 timer pr. døgn.

4. På alle skib som er utstyrt med autoalarm ordnes vakt-tjenesten efter førerens bestemmelse, dog således at det holdes vakt i minst $1\frac{1}{2}$ time pr. døgn (3 halvtimer fordelt på døgnet 24 timer). Mens skibet er i sjøen, skal autoalarmapparatet alltid være i virksomhet når telegrafisten eller lyttevakten ikke er på vakt.

- 16 febr. 5. På skib, hvis vaktjeneste bestemmes av vedkommende skibsfører, og hvor der efter foranstående bestemmelser skal holdes minst $1\frac{1}{2}$ times vakt pr. døgn, bør vaktjenesten fortrinsvis holdes til tider foreskrevet for radiotelegraf-tjenesten i den gjeldende radiotelegrafkonvensjon.

Denne vaktjeneste skal på skib hvor radiotelegrafisten også er styrmann og som sådan går todelt vakt holdes på hans vakt som styrmann.

6. På skib hvor der er foreskrevet en vaktjeneste av minst 8 timer pr. døgn, skal vaktjenesten holdes til de tider som i den internasjonale radiotelegrafkonvensjon er bestemt for den almindelige radiotelegraf-tjeneste.
7. Når vakt holdes, skal der fortrinsvis lyttes på 600 m bølge.

§ 7. Tekniske krav.

1. Radiostasjonen må oppstilles i den øverste del av skibet, således at den befinner sig i størst mulig sikkerhet og så høit som gjørlig over den dypeste lastelinje.
2. Der må være forbindelse mellom kommandobroen og radiatorummet, enten ved talerør eller telefon, eller på annen likeså effektiv måte.
3. Et pålitelig ur med sekundviser må oppstilles i radiotelegrafrummet.
4. Et forsvarlig nød-(reserve)lys må oppstilles i radiatorummet.
5. Stasjonen skal bestå av en hovedstasjon og en nød-(reserve)stasjon. Hvis imidlertid hovedstasjonen oppfyller alle fordringer til en nød-(reserve) stasjon, er den sistnevnte da ikke obligatorisk.
6. Hoved- og nød-(reserve) stasjonene må være i stand til å sende og motta med de frekvenser (bølgelengder) og bølgetyper som i den gjeldende internasjonale radiotelegrafkonvensjon er foreskrevet for nødtjenesten og skibsfartens sikkerhet for skib obligatorisk utstyrt med radiotelegrafstasjon i henhold til nærværende forskrifter. Sendernes innstillinger på de bølgelengder hvorpå den er avstemt skal merkes tydelig så de i tilfelle kan gjenfinnes. Det samme gjelder for mottagernes innstilling på 600 meter.
7. Hoved- og nød-(reserve)senderen skal ha en tonefrekvens på minst 100.
8. Hovedsenderen skal ha en normal rekkevidde av 100 nautiske mil d. v. s. den må være i stand til å sende lett forståelige signaler fra skib til skib over en avstand av minst 100 nautiske mil om dagen under normale betin-

gelser og forhold og under forutsetning av at mottageren 16 febr. har en krystalldetektor uten forsterkning *).

9. Tilstrekkelig kraft skal alltid være forhånden i skibsstasjonen til å kunne drive hovedradiostasjon effektivt under normale betingelser over den ovennevnte avstand.

10. Alle deler av nød-(reserve)stasjon skal være oppstillet i den øverste del av skibet, således at der opnåes den størst mulige sikkerhet, og så høit over den dypeste lastelinje som gjørlig. Nød-(reserve)stasjon må forsynes med kraftkilde uavhengig av den som benyttes til skibets fremdriftsmaskineri og det elektriske anlegg, og må være i stand til å kunne settes i virksomhet hurtig og kunne arbeide uavbrutt minst 6 timer.

For nød-(reserve)stasjon skal den normale rekkevidde, således som den er definert i ovenstående punkt 8, være minst 80 nautiske mil for skib som er forpliktet til å la holde stadig vakt, og minst 50 nautiske mil for alle andre skib *).

11. Mottageren skal tillate mottagning av de bølger for utsendelse av tidssignaler og meteorologiske meddelelser som administrasjonen måtte anse nødvendig.

12. Mottageren må være anordnet således at den kan være i stand til å sikre mottagningen ved hjelp av en likeretter av krystalltypen.

13. I skib på hvilke vakt holdes ved hjelp av automatisk alarmmottager, skal der i radiatorummet, radiotelegrafistens lugar og på broen være oppstillet et hørbart alarmapparat. Dette alarmapparat skal virke uavbrutt etter at mottageren er satt i virksomhet av alarm- eller nødannenropet, inntil det stanses. Der skal kun være en eneste bryter til å stanse alarmapparatet og den skal være anbragt i radiatorummet.

*) Inntil man får en mere nøiaktig og praktisk metode til å bestemme rekkevidden av sendere, anbefales det å bruke som veiledning følgende forhold mellom rekkevidden i nautiske mil (fra skib til skib under normale forhold om dagen) og styrken av skibets sender i meter-ampère for 500 kilocykler (kiloperioder) pr. sekund (600 meter):

100 nautiske mil	60 M. A.
80 »	45 M. A.
50 »	25 M. A.

M. er antennens virkelige høide i meter fra dens høieste punkt til lastelinjen.

A. er strømstyrken i ampère målt ved antennens fot for sender av type B eller A 2 fullt utmodulert.

16 febr.

Denne automatiske alarmmottager skal være av en type som av Telegrafstyret efter foretatte prøver er autorisert til bruk ombord i norske skib. De nærmere bestemmelser angående prøvenes utførelse skal approberes av Handelsdepartementet.

14. På sådanne skib som nevnt i foregående punkt skal telegrafisten, når han går fra vakten, forbinde den automatiske alarmmottager til antennen og prøve dens effektivitet. Han skal underrette føreren eller den vakthavende officer på broen om hvorvidt den er i full orden.

15. Mens skibet er i sjøen, skal nødkraftkilden holdes i full effektivitet og den automatiske alarmmottager skal prøves i det minste en gang hver 24 timer. En meddelelse om at begge disse krav er etterkommet må hver dag innføres i skibsdagboken.

16. Radiopeileapparatet skal være effektivt og i stand til å motta lett forståelige signaler og til å ta peilinger fra hvilke den rettviseende peiling og retning kan bestemmes. Det skal være istand til å motta signaler på de frekvenser som er foreskrevet for tilfelle av nød, for radiopeilinger og for radiofyr i den gjeldende internasjonale radiotelegrafkonvensjon. Der skal være effektiv forbindelse mellom apparatet og broen.

17. For å sikre radiostasjonens normale funksjon skal ledningsskjema og utførlig beskrivelse eller bruksanvisning for alle deler av stasjonen (også for akkumulatorbatterier) forefinnes og holdes ajour. Ledningsskjema for hoved- og nødsender skal være innrammet og ophengt i radiatorummet. Det skal efter nærmere regler (se § 14) holdes reserver av sådant materiell som erfaringsmessig er gjenstand for forbruk, såsom sende- og mottagererrør, telefoner, sikringer, børster, nøklekontakter, gnistelektroder, glimmerringer, kondensatordeler, krystalldetektorer, ledningsmateriell og lignende. Enn videre skal det holdes verktøi til utførelse av mindre reparasjoner. Det skal efter nærmere bestemmelse føres en materialbok inneholdende fullstendig fortegnelse over stasjonens materiell av enhver art.

§ 8. Radiodagbok.

Ombord i ethvert skib som skal være utstyrt med radiostasjon, skal der føres en radiodagbok. I denne dagbok, som skal befinne sig i radiatorummet, skal innføres telegrafistenes og lyttevaktens navner så vel som de begivenheter og hendelser i forbindelse med radiotjenesten som kan være

av betydning for sikkerheten for menneskeliv tilsjø. I sær- 16 febr.
deleshet må alle nødmeldinger og all nødtrafikk innføres i
sin helhet.

Minst en gang hver uke skal radiodagboken forevises
for skibets fører, som gir dagboken påtegning herom og
daterer denne.

Utdrag av denne dagbok som kan tenkes å være av
interesse for Sjøfartskontoret eller Telegrafstyret skal sendes
til Sjøfartskontoret.

§ 9. Førerens stilling til radiotjenesten.

1. Radiotjenesten er underlagt skibets fører eller dennes
stedfortreder som av den grunn er forpliktet til å over-
holde bestemmelsene om hemmeligholdelse av korre-
spondansen.
2. Stillingen som skibets fører kan i almindelighet ikke
forenes med stillingen som radiotelegrafist eller lytte-
vakt. Undtagelse herfra kan dog gjøres under særlige
omstendigheter og efter tillatelse fra Sjøfartskontoret i
det enkelte tilfelle.

§ 10. Besiktelse.

1. Radioanlegget skal når det er installert besiktes av en
kontrollør som efter konferanse med Sjøfartskontoret
opnevnes av Telegrafstyret, i utlandet av den norske
konsul. I utlandet kan besiktelsen også utføres ved en
institusjon som anerkjennes i dette øiemed.

Ny besiktelse må avholdes når sertifikatet skal for-
nyes (se § 12).

2. Det påligger skibets fører eller i tilfelle rederiet å inn-
sende begjæring om sådan besiktelse i så god tid at
mangler eller feil som måtte bli påvist under besiktel-
sen kan bli rettet før skibets avgang.

For lasteskib innsendes begjæringen til Telegrafstyret,
Oslo eller til dettes kontrollør på stedet, eller hvis skibet
befinner sig i utlandet, til konsulen på det sted hvor
besiktelsen ønskes avholdt. For passasjerskib omfatter
begjæringen om besiktelse for å få sikkerhetscertifikat
også besiktelse av radiostasjonen og den innsendes
direkte til Sjøfartskontoret.

3. Føreren har å sørge for at radiostasjonen ved besik-
telsen er i driftsferdig stand og at telegrafisten er til
stede for å bistå kontrolløren og motta de pålegg som
måtte gis. Hvis telegrafist ikke har kunnet påmønstres
skal skibets fører eller en stedfortreder være til stede.

- 16 febr. 4. Ved besiktelsen skal det påses at de fordringer som omhandles i § 2 annet ledd er opfylt.

Om resultatet av besiktelsen utferdiges en rapport som uten opphold sendes til Sjøfartskontoret, gjennom Telegrafstyret når besiktelsen er utført i Norge, og gjennom konsulen når besiktelsen er utført i utlandet.

Før rapporten avgis må det være godtgjort overfor kontrolløren at ovennevnte pålegg er etterkommet. Der kan dog innrømmes nogen utsettelse med mindre vesentlige mangler men det må da settes en frist innen hvilken disse mangler skal være utbedret.

5. For besiktelsen betales det gebyr som Handelsdepartementet fastsetter i henhold til konsesjonsvilkårene for stasjonen.

§ 11. *Certifikater.*

1. For ethvert passasjerskib som omfattes av disse forskrifter og som på en effektiv måte tilfredsstiller de opstilte fordringer, inntas der efter avholdt besiktelse erklæring herom i det «sikkerhetscertifikat» som utstedes for skibet.
2. For ethvert lasteskib som omfattes av disse forskrifter og som på en effektiv måte tilfredsstiller de opstilte fordringer utsteder Sjøfartskontoret et «radio-sikkerhetscertifikat».
3. For ethvert skib som er tilstått dispensasjon i henhold til og i overensstemmelse med bestemmelsene i disse forskrifter utsteder Sjøfartskontoret et «dispensasjonscertifikat».
4. På begjæring av skibets reder eller fører kan radiosikkerhetscertifikat utstedes for skib som ikke er pliktig efter disse forskrifter til å være utstyrt med radiotelegrafi, når radioanlegget og dets betjening tilfredsstiller de fordringer som omhandles i § 2 annet ledd.
5. Certifikatene utferdiges på norsk i overensstemmelse med den formular som er gitt i bilag II til disse forskrifter.
6. Certifikatene opbevares ombord og skal på forlangende forevises vedkommende myndigheter hjemme og ute.

§ 12. *Certifikatenes varighet.*

1. Radiosikkerhetscertifikatet og dispensasjonscertifikatet utstedes for et tidsrum av 12 måneder.

Hvis et lasteskib ikke er i norsk havn på den tid da gyldigheten av dets radiosikkerhetscertifikat utløper, kan norsk konsul forlenge certifikatets gyldighet. For-

lengelsen som gjelder for skibets reise til norsk havn 16 febr. kan ikke gis for et lengere tidsrum enn 5 måneder og et skib som er tilstått sådan forlengelse kan efter tilbakekomst ikke atter forlate norsk havn uten å ha fått nytt sertifikat. Forlengelsen skjer ved påtegning på sertifikatet efter anmodning av skibets reder eller fører.

2. Såfremt skibets radiostasjon ikke holdes i sådan forskriftsmessig stand at den kan betjenes tilfredsstillende, kan Sjøfartskontoret bestemme at radiosikkerhetscertifikatet trer ut av kraft. Det samme gjelder hvis de vilkår som inneholdes i konsesjonsdokumentet ikke oppfylles.

§ 13. *Forholdet til den internasjonale radiotelegrafkonvensjon.*

Angående alle forhold som omfattes av den internasjonale radiotelegrafkonvensjon av 1927 med tilhørende reglementer, og hvorom nærværende forskrifter ikke inneholder bestemmelser, gjelder den nevnte konvensjon med reglementer og enhver annen konvensjon med reglementer som i fremtiden måtte erstatte disse.

§ 14. *Forskriftenes gjennomførelse.*

1. Nærmere regler for hvorledes bestemmelsene i disse forskrifter skal gjennomføres kan utferdiges av Sjøfartskontoret efter konferanse med Telegrafstyret.
2. For skib med eksisterende radioanlegg kan der ved gjennomførelsen av disse forskrifter innrømmes sådanne lempninger som ikke strider mot internasjonale overenskomster eller avtaler eller mot gjeldende lov.

§ 15. *Straffebestemmelser.*

Overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter i henhold til den almindelige borgerlige straffelov av 22 mai 1902 § 339, forsåvidt ikke strengere straff i henhold til annen lovbestemmelse kommer til anvendelse.

§ 16. *Forskriftenes ikrafttreden.*

1. Disse forskrifter trer i kraft straks og gjelder for passasjerskib fra den tid skibet i løpet av 1933 gjennomgår sin årlige besiktelse for passasjercertifikat.

For lasteskib må forskriftene være etterkommet senest innen utgangen av året 1933.

- 16 febr. 2. Bestemmelsene om trådløs telegraf i § 18 i de ved kongelig resolusjon av 27 august 1909 fastsatte forskrifter om beregning av passasjerantall m. v. ophører å gjelde for det enkelte skib såsnart nærværende forskrifter er gjort gjeldende for skibet.

Bilag I.

Fortegnelse

over områder innen hvilke Sjøfartskontoret kan fritta et passasjerskib forplikten til å ha radiostasjon.

1. Østersjøen og nærmeste farvann østenfor en linje trukket fra Utsire (Norge) i nord til Texel (Holland) i syd, utenfor de Socialistiske Sovjet Republikkers Forbunds territorialgrense.
2. De deler av Tartary Gulfen og det Okhotske Hav som passerer ved reiser mellom havner i Hokkaido og havner i Japansk Sakhalin.
3. Chosen (Tyosen) streket mellom en linje i nord trukket fra Kawajiri Misaki (kap Natsungu) til Fusah og en linje i syd trukket fra Nagasaki til øen Giffard (utenfor den sydvestlige pynt av øen Quelpart) og derfra til Tin To (øen Amherst).
4. Det Gule Hav nord for 37° nordl. bredde.
5. Formosastreket mellom en linje i nord trukket fra Fuki Kaku (Syauki odden) til Foochow og en linje i syd trukket fra Sydkap (Formosa's sydspiss) til Hong Kong.
6. Området innenfor følgende grenser:

Cirkelen for 10° nordl. bredde fra 94° østl. lengde til Asias kyst, Asias kyst til Saigon (Kap Tiwan), rette linjer trukket mellom Kap Tiwan 4° 30' nordl. bredde, 110° østl. lengde, sydspissen av Palawanøen, Palmas (Mian-gas) øen, 0° bredde, 140° østl. lengde, 0° bredde, 148° østl. lengde, 10° sydl. bredde, 148° østl. lengde, Kap York, nordkysten av Australia fra Kap York til Port Darwin (Kap Charles), rette linjer trukket mellom Kap Charles, Ashmore Reef (East Island), 10° sydlig bredde, 109° østlig lengde, Christmas Island, 2° nordlig bredde, 94° østlig lengde, 10° nordlig bredde, 94° østlig lengde, utenom Australias og Amerikas Forente Staters territorialgrenser.

7. Det Karaimiske Hav, utenfor Amerikas Forente Staters 16 febr. territorialgrense, alene for reiser som foretas av seilskib.
8. Området i det sydlige Stillehav begrenset av Ekvator, meridianen 130° vestl., breddecirkelen for 34° sydlig bredde og kysten av Australia, utenom den australianske territorialgrense.
9. Tongkingulfen og den del av det Kinesiske Hav som ligger vest for en linje trukket fra Hong Kong til 17° nordlig bredde og 110° østlig lengde, derfra i sydlig retning til 10° nordlig bredde og derfra vestover til Saigon.
10. De deler av det Indiske Hav som passerer på reiser mellom havner på Madagaskar, Reunion og Mauritius-øene.
11. De deler av det nordlige Atlanterhav og Middelhavet som passerer på reisen mellom Casablanca (Marokko) og Oran (Alger) og mellemliggende havner.

Bilag II. Se omstående side.

Kongelig resolusjon.

16 febr.

Telegrafdirektøren bemyndiges til fra 1 april 1933 å gjennomføre bestemmelsene i det nye Madrid-reglement for såvidt angår brevtelegrammer og leilighetstelegrammer samt nedsettelse av taksten for il-telegrammer.

16 febr.

RADIO SIKKERHETSCERTIFIKAT

NORGE.

Utferdiget i henhold til den

Internasjonale overenskomst om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, 1929-

Skibets navn	Skibets kjenningsbokstaver	Hjemsted	Brutto tonnasje

Jeg, undertegnede.....bevidner:

At ovennevnte skib tilfredsstiller forskriftene om radiotelegrafi i den
ovennevnte internasjonale overenskomst:

	Fordringer ifølge artiklene 29, 31 og 47 i den nevnte overenskomst	Forføjninger gjennom- ført ombord
Vakttimer		
Er godkjent autoalarmapparat opsatt?		
Er uavhengig nødanlegg opsatt? . .		
Minste antall telegrafister		
Tilleggs-telegrafister eller lyttevakter		
Er radiopelleapparatet opsatt? . . .		

Dette sertifikat er utferdiget på den NORSKE regjerings vegne. Det er
gyldig til.....19.....

Utferdiget i OSLO den.....19.....

Undertegnede erklærer, at jeg er behørig bemyndiget av den ove-
nevnte regjering til å utferdige dette sertifikat.

.....
sjøfartsdirektør.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard